

Wilt in uw gebeden blijven gedenken

Bernardus Albertus ter Linde

Hij werd geboren 4 februari 1904 te Losser, „op Bosman“. In Losser sloot hij ook zijn kerkelijk huwelijk 26 november 1941 met

Geertruida Maria Kortman.

Op 17 september 1983 werd hij getroffen door een hersenbloeding. Wie weet, wat er toen allemaal in deze man is omgegaan? Hij ontving de zieken sacramenten en in „Oldenhove“ stierf hij zeer rustig 30 juli 1984. Op het kerkhof van de Maria Geboorteparochie te Losser werd hij begraven op 3 augustus 1984, in het graf bij zijn vrouw, die reeds stierf 30 september 1977.

In stilte heeft deze man veel werk verzet, want hij wilde vooruit in het leven. Op de boerderij genoot hij van de natuur, de vrijheid en de ruimte. Samen met zijn vrouw hebben ze er veel van het leven meegemaakt. Later hielpen de 4 kinderen.

Wat zal het hem pijn gedaan hebben, toen hij zijn vrijheid en onafhankelijkheid kwijt raakte door ziekte. Toen merkte hij, dat hij telkens mensen nodig had om hem te helpen.

Als gelovig man wist hij ook, dat God iemand kan vernederen en op de proef stellen om iemands gezindheid te leren kennen. Met Pasen ging hij huis en ekkers besprenkelen met wijwater. Hij hoopte op een weelderige wasdom. Bernard bleef zichzelf. Niemand was in staat hem op andere gedachten te brengen. Hij vormde zijn oordeel en zo bleef het.

Gelukkig dan de mens, die het woord Gods hoort en het beleeft. Op onze levensweg kunnen we daar ons voordeel mee doen.

God is goed en schenkt ons zijn zegen. Hij gaat ons voor op iedere weg, Hij richt ons op uit de zonde om ons zonder vrees door de wereld te laten gaan tot in de dood, maar daarna ook in een eeuwige verrijzenis.

Voor uw bliken van belangstelling en medeleven, betoond na het overlijden van onze zorgzame vader en opa, be-
tuigen wij u onze oprechte dank.

Kinderen en kleinkinderen.